

21 Защото се коѣхъ ѿ тебе, понеже си человекъ жестока: зѣмашъ онова, което не си тѣрилъ. и жнѣшъ онова, което не си сѣлалъ.

22 И рече мѣ господарю мѣ: ѿ оуста тѣ ти ще да те съдимъ, лѣкавши рабе: знаеше защо азъ самъ человекъ жестока. зѣмамъ онова, което не самъ ѿставилъ. и жнѣ онова, което не самъ сѣлалъ:

23 И даждо не даде сребро то мое на търговци тѣ, и като дойдехъ азъ, щѣхъ да го зѣмемъ съ лихва тѣ;

24 И рече на оныа шото предстоѣваха тѣмъ: зѣмете ѿ негъ мнѣси тѣ. и дайте а на оногѣва който има десеть тѣ мнѣси.

25 И рекоха мѣ: господи-не, има десеть мнѣси:

26 Защото ви говоримъ, че секомъ който има, ще да мѣ се даде: а ѿ оногѣва който нема, и шото има ще да се зѣме ѿ негъ.

27 Но врази тѣ мой оныа, който ме не щѣха да царствамъ надъ нихъ, доведѣте ги тѣка, и изсѣчете предъ мене.

28 И като рече тѣа (слова) Исуса, ѿиваше напредъ и воскачѣваше во Иерусалимъ.

29 И като приближи до Вифсагѣа и Вифанѣа, къ

гора тѣ която се нарича Влеѣвска, прати двѣма ѿ оученици тѣ си.

30 И рече: идѣте въ ѿрѣцино то село: и като вѣзидѣте въ него ще да намерите едно ждревчѣ приврзано, на което никой человекъ никога не ѣ възсѣдѣвалъ: като го ѿвѣржете, доведѣте ми го.

31 И ако вы попита никой: защо го ѿвѣрждѣте; такъ да мѣ речѣте: защо на господарѣ тѣ негови трѣбѣва.

32 И ѿидѣха прѣтени тѣ, и найдѣха каквото шо имъ рече.

33 И като ѿвѣрждѣваха ждревчѣ то, рекоха имъ господарю тѣ мѣ: защо ѿвѣрждѣте ждревчѣ то;

34 Я оныа рекоха: защо господарю мѣ го иска.

35 И доведѣха го при Исуса: и като нафрлѣха дрѣхитѣ си на ждревчѣ то, качиха Исуса.

36 И като заминѣваше той, постилаха дрѣхитѣ си по пѣтъатъ.

37 И когато приближи вече до нанадѣбно то на гора тѣ Влеѣвска, началѣхъ сичко то множество оученичѣско да се радѣватъ, и да хѣллатъ Кѣга съ голѣмъ гласъ. за сички тѣ сѣлы, който видѣха.